

Først efter at Omflytningen havde fundet Sted, søgte Toldvæsenet i en ny Resolution (i Tarificirkulære Nr. 2/1905) at tage Hensyn til Industriens Forestillinger ved at paalægge Toldstederne nøje at skelne mellem „vegetabilsk Spisefedt Vegetaline“, der skal gaa toldfrit ind, og toldpligtig „urenset Kokosolie“. Denne Ændring bevirkede, at den fuldstændige Nedlæggelse af den omtalte Fabrik blev opgivet, men da der af ovenanførte Grunde ikke kan skelnes med nogen som helst Sikkerhed mellem de to Kvaliteter af Kokosolie — ikke at tale om det fuldstændig ulogiske i, at den bedre Kvalitet skulde være toldfri, den simplere toldpligtig.—, bestaar der vedvarende en for Industrien meget uheldig Usikkerhed paa dette Omraade, som man havde haabet at faa gjort Ende paa gennem en ny Toldlov. Med desto større Beklagelse notere vi derfor, at Hs. Eksc. Finansministeren opretholder det paatalte Forhold, idet der til Regeringsforslagets Løbe-Nr. 165 er føjet en Anmærkning, hvorefter „til Spise anvendelig vegetabilsk Olie, fast eller flydende“ skal indgaa toldfrit som Spisevare, „naar den indføres til Detailsalg i Pakninger med ikke over 1 Kg. i hver“. Vi maa meget indtrængende andrage om, at denne mærkelige Bestemmelse maa udgaa af Loven — dobbelt mærkelig som den er, fordi den skærper det foran omtalte ulogiske Forhold derhen, at det ikke alene er den bedre Kvalitet af Varen, men oven i Købet særlig denne Kvalitet i den Pakningsform, som betinger den højeste Pris, der skal være toldfri, medens ikke alene simplere Kvaliteter af Varen, men ogsaa fine Kvaliteter i større Emballager skulle betale Told! Som Næringsmiddel for Befolkningen, særlig den store Befolkning, turde disse „Spiseolier“ ogsaa være uden al Betydning.

For Foreningen af danske Oliemøller.

Bestyrelsen:

Frederik Lausen,
Formand.

Poul Holm.

Peter W. Waidtlöw.